

Schriftlezing: Jozua 14 en 15:13-19. Kerntekst:
Jozua 14:14 Thema: **Volharding**.
Zingen: Ps. 63:1 en 5, Ps. 119:88, Ps. 37:2 en 19,
Ps. 105:23 en 24 en Ps. 18:7

Hoofdpunten van de preek

Kaleb dient zich aan als een voorbeeld van trouw. Drie keer wordt onze aandacht gericht op Kalebs *volharding*. De reden dat hij voor mag gaan bij de verdeling van het beloofde land (14:1-5).

Volharding: één tegen allen

Kaleb verwijst vrijmoedig naar zijn rol bij Kades Barnea (Num. 13 en 14).

Van de 12 verkenners waren Kaleb en Jozua de enigen die op de macht en de belofte van de HEERE vertrouwden. Levensgevaarlijk, het volk wil hun zelfs te stenigen. God beschermt hun echter en doet bij monde van Mozes een speciale belofte.

Hier begint volharding: ook al sta je er dan alleen voor, *toch* trouw blijven aan God. Vertrouwend op Zijn macht, op Zijn belofte. Dat kan alleen in een echte relatie met de Heere; Kaleb zegt: '*mijn* God.'

Wie de HEERE wil volgen, krijgt met weerstand te maken, heeft de massa niet mee... maar wordt wel gesteund door *zijn/haar* God

Volharding: vele jaren geduld

Door keuze van het volk worden Kaleb gedwongen om ook weer de woestijn in te trekken. Het zal uiteindelijk 45 jaar duren en is Kaleb nu 85...

Volharding is meer dan nodig: *toch* blijven geloven en hopen op de vervulling van Gods beloften ook al lijkt het helemaal de verkeerd te lopen. Kaleb zegt: 'ik maakte het vol om achter de Heere te gaan.'

Volharding is in het geloof meer dan nodig, bijvoorbeeld in de 4-eenheid van leer/gemeenschap/breking van het brood/gebeden (Hand. 2:42). De Heere oefent en beproeft ons daarin door het allemaal niet vanzelf te laten gaan.

Volharding: gezegend en gegeven

Wie gelovig bouwt op Gods belofte zal nooit teleurgesteld raken, maar de beloofde erfenis ontvangen.

Kaleb (hij is nog even sterk als 45 jaar geleden) ontvangt nu de zegen en mag het erfdeel in bezit nemen.

Bemoedigend! God beloont uit genade de volharding van Kaleb en de velen die hem navolgen door met lijdzaamheid de loopbaan te lopen (Hebr. 12:1 en 2) en getrouw zijn tot in de dood (Opb. 2:10).